

Svar på skriftligt spørsmål SSS 149/2017 rd

Svar på skriftligt spørsmål om jämlik rätt till ersättning för resorna till och från jobbet

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørsmål SS 149/2017 rd undertecknat av riksdagsledamot Tytti Tuppurainen /sd:

Vad ämnar regeringen göra för att trygga att ensamstående personer har rätt till ersättning för resorna till och från jobbet på samma grunder som personer med familj?

Som svar på detta spørsmål anför jag följande:

Kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen, beräknade enligt kostnaderna för anlitaandet av det billigaste fortskaffningsmedlet, är avdragbara som utgifter för inkomstens förvärvande. Dessa resekostnader kan dras av till ett belopp på högst 7 000 euro och endast till den del de under skatteåret överstiger självriskandelen på 750 euro.

Om den egentliga arbetsplatsen är belägen på annan ort än den där den skattskyldiga och hans eller hennes familj har sitt egentliga hem, får den skattskyldiga dra av resekostnaderna för att resa hem beräknade enligt kostnaderna för anlitaandet av det billigaste fortskaffningsmedlet. Man får i allmänhet företa en resa som berättigar till avdrag en gång i veckan. En person utan familj som har en fast arbetsplats och bostad på den ort där han eller hon arbetar, får enligt vedertagen beskattnings- och rättspraxis inte dra av kostnaderna för resor till bostaden på den andra orten. I rättspraxis har veckoslutsresor som en make företar till den andra maken inte heller godkänts som avdragbara, om de barnlösa makarna har olika hemkommuner. Enligt rättspraxis har en frånskild make dock rätt att göra avdrag för resekostnader mellan bostaden och arbetsplatsen på en annan ort när barn som han eller hon har gemensam vårdnad om ibland bor i bostaden.

Familjeförhållandena inverkar alltså på om veckoslutsresor är avdragbara eller inte. Det har ansetts att en person utan familj inte på samma sätt är bunden till sin boendeort som till exempel en familj, där de övriga familjemedlemmarna arbetar och går i skola på hemorten. Det finns också en viktig skatteövervakningsaspekt i frågan. Om villkoret som gäller familj slopas, skulle det bli helt beroende av den skattskyldiges egen anmälan att bedöma hur stadigvarande boendet på annan ort är. Skattemyndigheten skulle inte kunna övervaka saken i praktiken. Med stöd av vad som anförts ovan anser regeringen att spørsmålet inte ger anledning till vidare åtgärder.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 149/2017 rd

Helsingfors 4.5.2017

Finansminister Petteri Orpo